

[Maigaard.]

lægger os altså ikke fast nu, vi sætter et forsøg i gang, og vi bevarer retten til at revidere, når forsøgets første periode udløber i 1975-76.

Jeg synes, det ville være godt, hvis undervisningsministeren ville bekræfte, at denne opfattelse af tingene er rigtig.

Dette, at det er et forsøg, gør i øvrigt, at det er vigtigt, synes det mig, at folketinget får del i forsøgs erfaringerne og får mulighed for at følge den traditionelle lærlingeuddannelse. Der opstår jo forskellige problemer, når vi kører to former for uddannelse på det samme felt, og jeg synes derfor, det er vigtigt, at folketinget får del i forsøgs erfaringerne og også følger det traditionelle område.

Jeg synes derfor, vi må prøve at finde en egnet form for, at folketinget kan følge forsøgsuddannelserne, og jeg vil spørge ministeren, om han vil være med til at finde en sådan form, således at f. eks. folketingets uddannelsesudvalg løbende kunne følge forsøgene op til den næste reform i 1975-76.

Om ændringsforslag nr. 3 skal jeg sige dette, at det særprægede ved det lovforslag, vi gennemfører her, er, at vi har to uddannelser løbende på det samme område. Vi har en lærlingeuddannelse løbende, en traditionel uddannelse, hvor man får løn, og vi skal nu have forsøgsuddannelserne i gang i noget større omfang, end vi hidtil har set. Jeg synes, det er indlysende, at hvis man for den ene af de uddannelser, der kører nu, vælger statens uddannelsesstøtte som finansieringsform, altså vælger en form, hvor mange lønmodtageres børn ingen støtte vil få, sådan som statens uddannelsesstøtte jo er udformet, så er det helt klart, at dette forsøg ikke kan køre på en hensigtsmæssig og fornuftig måde. Når man har to parallelle løb, må man sørge for, at de finansieres på den samme måde, og jeg synes, det er rigtigt og rimeligt, at man gør det sådan, som ministeren har foreslået.

Hr. Robert Christensen siger så, at folk står i kø for at komme ind, vi behøver ikke at give dem løn for at få dem til at komme. Jeg synes, at hr. Robert Christensen skulle se på tallene for udbygningen; det er jo helt anderledes tal, vi skal ind i; der skal langt flere elever ind i denne uddannelse, og det, at man har elever nok, hvor det drejer sig

om ca. tusinde, kan ikke på nogen måde sandsynliggøre, at denne efterspørgsel kan holde, når vi kommer op i mange, mange tusinder.

Jeg synes i alt fald, at det er vigtigt, dette med finansieringen, for jeg tror, at forsøgene simpelt hen står og falder med, at man følger det, som ministeren har lagt op.

I de borgerlige partier har man været bange for, at dette skulle lede til studenterløn, formodentlig forstået sådan, at det drejer sig om løn til studenter. Jeg vil godt sige, at det vigtigste for os er, at man får løn i den periode, hvor den sociale udskillelse foregår, altså i de 12 første uddannelsesår; det er det vigtigste, og det er det højt prioriterede. Jeg er af den opfattelse, at det at indføre en egentlig studenterløn, altså løn for dem, der studerer efter det 12. år, ligger langt ude i prioritetsrækken, så jeg tror ikke, den borgerlige forskrækkelse ved dette behøver at være så farlig stor.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Jeg vil gerne takke udvalget for dets både grundige, hurtige og velvillige behandling af lovforslaget og for udvalgets bidrag til den opnåede enighed om alle spørgsmålene, når bortses fra den særlige godtgørelsesordning, som jeg skal vende tilbage til om lidt.

Udvalgsbetænkningen indeholder en betydningfuld understregning af de almene fags tredobbelte funktion som støtte for den uddannelsessøgendes personlige udvikling, hans faglige uddannelse og hans kompetence til eventuelle videregående studier. Ikke mindst af hensyn til de almene fags sidstnævnte funktion er det vigtigt, at de indgår med et ensartet timetal i de forskellige forsøgsuddannelser, og spørgsmålet vil som lovet blive forelagt forsøgsrådet ud fra denne indstilling.

For så vidt angår forsøgsrådets sammensætning, takker jeg for udvalgets tilslutning til en udvidelse af rådet med 2 medlemmer med henblik på en pædagogisk repræsentation fra handelsskolerne og de tekniske skoler.

For så vidt angår ophævelse af aldersgrænsen for optagelse på kursus til handelseksamen, og for så vidt angår etablering af en permanent rådgivning for de uddannelsessøgende forud for og under den faglige